

Er is weer dat zomerse sfeertje... waarin men graag bepaalt wie nog mee mag doen en wie zogenaamd te oud is voor deze maatschappij. Een wereld die draait op snelheid, waar de kalender ineens als oordeel dient. En dan komt daar een envelop op je 55e — vol folders, tips, taxi's en kortingen. Alsof er iemand alvast voor je beslist dat je meer zorg dan toekomst nodig hebt.

Maar misschien is die blik wel scheef. Want de vraag is niet of ouderen ons iets kosten, maar of we hun waarde nog wel zien. De ervaring, de oppasuren, het vrijwilligerswerk, de bestuurskamers die zonder hen leeg zouden zijn. Terwijl men tegelijkertijd roept dat ze hun huizen te groot bewonen — alsof zij de schuld zijn van woningnood, in plaats van een falende visie op bouwen en plannen.

Het wrange is: wie zestig jaar getrouwd is of honderd kaarsjes uitblaast, mag rekenen op erehaag en bloemen. Maar daartussen? Daar is men al snel “te veel” of “te oud”. Misschien ligt de waarheid ergens anders. Misschien gaat het er niet om hoe oud je bent, maar wie er belang heeft bij het wegzetten van een generatie.

Want wie zegt: “Je bent nooit te oud om te leven”, heeft misschien vooral door dat het echte probleem niet de leeftijd is — maar het beeld dat we er steeds opnieuw van maken.

* En daar gaan we weer zoals ieder jaar over of je wel of niet te oud bent en of je dan nog wel mee mag doen in deze natuurlijk te snelle maatschappij van nu voor u. Nou en of dat die ouwe happers nog wel mee doen hoor. Er zijn er door de levensverlenging nu wel wat te veel, maar om die dan meteen maar iets te vroeg op de brandstapel te dumpen gaat toch echt wel te ver.

Toen ik 55 werd, viel er een envelop met folders en uitleg en kortingen van de gemeente door de bus. Zonde van het geld hiervoor dacht ik meteen. Toen moest men toch al geweten

hebben dat die leeftijdsgroep nog volop mee deed in onze maatschappij. Er zaten hulpadressen in de envelop, reclame voor het openbaar vervoer, zoals van de NS, info over het busvervoer en de plaatselijke vrijwilligerstaxi om bv. je boodschappen nog te kunnen doen.

Niet iedereen blijft natuurlijk steeds maar gezond. Dus die ouderen kosten de staat ook al veel pecunia. Maar als je zo'n envelop krijgt als je nog echt midden in het leven staat en werkt en sport, dan is er bij de ambtenarij wel sprake geweest van achteruitschrijdend inzicht.

Enkele voordelen van ouderen in de maatschappij zijn hun ervaring in het leven en in hun werkkring. Als oppas voor de kleinkinderen en als vrijwilliger voor sportclubs en als bestuursleden van hobbyclubs. Ook zijn er nog best van die oudere medelanders die zich inzetten in de politiek, de wetenschap en als invaller als er ergens een tekort aan werknemers optreedt.

Een uitspraak die ik ergens oppikte is de volgende : "Je bent nooit te oud om te leven, maar wel te oud om belachelijk gemaakt te worden." Want als er een echtpaar 60 jaar getrouwd is of dat er nog een vieve honderdjarige te vieren valt, is er plots wel eerbied en aandacht. Maar als je als de kinderen uit huis zijn, dan wil men dat jijzelf ook maar eens uit dat veel te grote huis moet.

Dit omdat we nu met woningnood zitten. Dat is ook de schuld gebrek aan visie van slechte planners en architecten en de kapitalisatie van het wonen an sich.

Velen voelen zich helemaal niet zo oud als men denkt of vindt. Er zijn ook nog best veel ouderen die goed meedoen in de samenleving, zoals bv. oudere Nederlanders in allerlei hoedanigheden zoals bv. een bekende en gewaardeerd Nederlander te zijn. Nee, Nee , we noemen geen namen. Die kunt u er zelf wel bij bedenken.

Dus laten we afsluiten met de slagzin tegen het bedillerige gedrag van enkele jongere medemensen:

" Je bent nooit te oud om te leven ". Basta!

Dit delen:

[Share op Facebook](#) (Opent in een nieuw venster) [Facebook](#)

[Delen op X](#) (Opent in een nieuw venster) [X](#)